

Nova utopija postaju odnosi bez rizika, bez tuge, bez bola, bez nevolja

I: „Bliskost više ne traži fizičku blizinu, dok fizička blizina više ne određuje bliskost.“

II: „Promene ulaze u naš krvotok, naše krevete, dnevne sobe, stižu na trpezarijske stolove, gledaju u naše frižidere i garaže. Nema posvećenosti životu, empatije i ostvarivanja međusobnih veza“, kaže Nebojša Bradić, reditelj predstave *Pristanak* za Bilten.

Na ovogodišnji Joakimfest donosite predstavu *Pristanak*, savremene engleske autorke Nine Rejn. Šta Vas je najviše podstaklo da ovo delo predstavite našoj publici?

Drama *Pristanak* opis je sveta bliskih i drugih interpersonalnih odnosa, koji umire. Ona istovremeno najavljuje početak novih načina interakcije i zajedničkog života. Oba ova pogleda koje nudi *Pristanak* mogla bi se smatrati kao sociološko istraživanje i kritički pogled na društvo danas. Likovi *Pristanka* konstituišu novu vrstu porodice u kojoj se polunezavisni ljudi gnušaju ideje da dele sa drugim kuću i domaćinstvo. Oni žive u nezavršenim ili neopremljenim stanovima i hotelima, držeći odvojeno svoje prijatelje i račune u bankama, delecí svoje vreme i prostor kada se i koliko to njima sviđa. Možda bi sve ispalо dobro, da nije osećanja, koja permanentno lutaju i nestaju u lavitintu nesigurnosti i nestabilnosti.

Predstava se osvrće na problem seksualnog nasija, tačnije silovanja, bavi se odnosom između pravde i prava, nedostatkom empatije, međuljudskim, emotivnim i supružničkim vezama, i provokira važna društvena pitanja. Koliko Vam je bilo izazovno da uskladite sve ove motive?

Živimo u svetu interneta sastanaka zato što je veoma lako pritisnuti komandu „izbriši“, možda najlakše na svetu. Odnosi bez rizika, bez tuge, bez bola i bez nevolja postaju nova utopija. Svet koje nude virtualni odnosi je otvoren, prilagodljiv i slobodan. To je svet mogućnosti u kome se i sama priroda odnosa drastično promenila. Promene ulaze u naš krvotok, naše krevete, dnevne sobe, stižu na trpezarijske stolove, gledaju u naše frižidere i garaže. Nema posvećenosti životu, empatije i ostvarivanja međusobnih veza. „Ne moram nešto da doživim da bih o tome imao mišljenje!“ – uzvikuje glavni junak *Pristanka*. Zbog toga je bilo važno dobro balansirati radnje likova u narativ komada.

Nebojša Bradić
Foto: Jakov Simonović

Kako je izgledalo Vaše iskustvo u radu sa glumačkom ekipom? Da li biste posebno izdvojili neku anegdotu sa proba?

Život u velikim gradovima je regulisan mobilnim telefonima i internetom. Mobilni telefoni nam omogućavaju da imamo stabilnu tačku u kosmosu objekata koji se stalno kreću. „Nije bilo teško pratiti te.“ – kaže junakinja *Pristanka*. „Nikad ne prestajes da piljiš u telefon, zar ne?“ Bliskost više ne traži fizičku blizinu, dok fizička blizina više ne određuje bliskost. Osećanje virtuelne bliskosti ima svoju senku: distancu u odnosu na aktuelne partnere. Mobilni telefon, ta alatka bez koje nisu mogući savremena komunikacija i interpersonalni odnosi bila je tema mnogih anegdota koje smo evocirali na probama. Koliko puta ste samo videli dvoje ljudi koji sede zajedno na intimnom sastanku ili večeri i telefoniraju ili šalju poruke drugim osobama?

Drama Nine Rejn dovodi grčku boginju Nemezis u savremeni kapitalistički svet, da nepogrešivo usmeri svoju pravdu i podeli svima ono što im pripada. Šta mislite da bi se dogodilo kada bi boginja Nemezis zaista došla u naš svet?

Opasnost od „fluidnog društva“, kako ga je nazvao sociolog Zbignjev Bauman, je u tome što ono tretira ljude kao objekte potrošnje. Mi možemo da konzumiramo jedni druge sve dok nam se dopada proizvod. Odnosi između ljudi traju do one tačke u kojoj postoje kao „vrednost za novac“. U tim odnosima jasno se postavlja razlika između nas i onih drugih: „Mi nismo oni! Zato smo plaćeni da ih zastupamo – jer nisu u stanju dve unakrst da izgovore!“ – izgovara advokat Edvard u drami *Pristanak*. Na pitanje njegove žene da li saoseća sa njima, on odgovara: „Zašto bih?“ U takvom svetu pravda i pravo imaju sasvim druge kvalifikative od onog u doba antike.

U našem društvu je tema pristanka trenutno veoma aktuelna u javnosti i čini se da je sve više žena ohrabreno da javno govori o svojim iskustvima i traži pravdu od sistema. Koliko je važno da kroz umetnost javno govorimo o temama koje se tiču svih nas? Da li otvaranje ove teme u javnom i kulturnom prostoru doprinosi poboljšanju pozicije žena u našem društvu?

Verujem da ćemo moći da se nosimo sa novim kolektivnim identitetima i novim porodicama. Da bismo to učinili, moramo da premostimo naše razlike zasnovane na religiji, naciji, rasu, polu, seksualnosti... Mi nećemo moći da živimo izolovano, moramo da razmišljamo na univerzalni način. Razumnost treba da približi suprotstavljena verovanja i ponašanja, bez podela i razlika koje postoje između njih. Mislim da bi ovo mogla da bude poruka nade *Pristanka*.

Joakimfest se ove godine održava sedamnaest put, pod krilaticom „Harmonija različitosti“. Šta očekujete od ovogodišnjeg festivala i kako ga видите u budućnosti?

Verujem u harmoniju različitosti i zbog toga se radujem susretu sa prijateljima i publikom u Kragujevcu. A Joakimfest vidim onakvim kakvim smo ga nekada pravili i podržavali: kao raskrsnicu preko koje može da se dode iz sveta i kojom može da se ode u svet.

PRATEĆI PROGRAM 17. JOAKIMFESTA

FOTO: Nenad Borisavljević

Na ovogodišnjem Joakimfestu publika ima priliku da u okviru pratećeg programa aktivno učestvuje i bude deo festivalskih aktivnosti. Prateći programi održavaju se na Maloj sceni Knjaževsko-srpskog teatra i otvoreni su za sve zainteresovane.

Drugog festivalskog dana, 8. oktobra, održana je tribina „Međunarodni i regionalni pozorišni festivali u Srbiji – tradicija, izazovi, perspektiva“. O tome sa čime se danas suočavaju pozorišni festivali, šta žele da postignu i kakvi su im planovi za budući rad govorili su Miroslav Miki Radonjić, direktor Sterijinog pozorja, Miloš Latinović, direktor BITEF-a i Mladen Knežević, direktor Knjaževsko-srpskog teatra, razgovor je vodio Nenad Glišić.

9. oktobra, izdanja Sterijinog pozorja kragujevačkoj publici predstavio je Miroslav Miki Radonjić. Govoreći o edicijama koje Pozorje objavljuje, časopisu „Scena“ i izdanjima „Godišnjaka pozorišta Srbije“, naglasio je značaj ovih dela za razvoj i promociju domaće savremene dramske umetnosti. Sterijino pozorje se izdavaštvo bavi od svog osnivanja, a podjednako važan rad obavlja i dokumentaciono-istraživački centar koji prikuplja podatke o svim pozorišnim festivalima, pozorištima, kao i radu drugih institucija koje se bave pozorišnom umetnošću. Direktor Sterijinog pozorja, najavio je i izdanje sabranih dela Joakima Vujića, važnog dela za kulturu Srbije, a koja će sadržati ne samo javnosti poznata dela, već i rekonstruisane rukopise koji do sada nisu objavljivani.

Publika je knjige o kojima se govorilo na promociji i poslednje brojeve „Scene“ dobila na poklon.

11. oktobra od 18 časova, glumci Knjaževsko-srpskog teatra, Jasmina Dimitrijević, Saša Pilipović i Ivan Vidosavljević čitaće dramu *Tri slike starosti* Željka Jovanovića.

VEČERAS NA REPERTOARU / 10. OKTOBAR / 20:00/

Nina Rejn

PRISTANAK

Režija: Nebojša Bradić

Produkcija: Atelje 212 / Srbija

Trajanje: 160'

Prevod sa engleskog: Ivana Dimić

Scenograf: Marija Jevtić

Kostimograf: Marina Medenica

Kompozitor: Zoran Erić

Lektor: dr Ljiljana Mrkić Popović

Stručni konsultant: dr Đorđe Sibinović

Organizator: Jelena Fatić

Asistent organizatora: Teodora Barać

Fotografija: Boško Đorđević

Igraju:

Tamara Dragičević

Jovana Gavrilović

Sofija Juričan

Bojan Žirović

Branislav Trifunović

Marko Grabež

Jelena Stupljanin

O predstavi

Zašto je pravda slepa? Da li je uvek nepristrasna? Ima li često sužene vidike? Advokati, koji su istovremeno prijatelji, zauzimaju suprotstavljene strane u slučaju silovanja. Glavni svedok je žena-žrtva, čiji je život naizgled veoma daleko od njihovih. Međutim, turbulentna dinamika i turobnost njenog života neprimetno se preliva u odnose između rivala na poslu i prijatelja, njihove subbine se zapliću i menjaju pod paljbom kompetitivnih verzija istine. *Pristanak*, moćna, bolna ali i zabavna drama Nine Rejn, proverava dokaze sa svake strane i dovodi grčku boginju Nemezis u savremeneti kapitalistički svet, da nepogrešivo usmeri svoju pravednu srdžbu i podeli svima ono što im pripada. Napisan britkim jezikom, pametan i višeslojan komad Nine Rejn bavi se aktuelnim temama, posebno bliskim interpersonalnim odnosima koji se turbulentno prepliću i u profesionalnim i ličnim životima mlađih ljudi koji su glavni akteri. *Pristanak* je premijerno izведен u londonskom Nacionalnom teatru 2017, da bi naredne sezone bio prebačen u Harold Pinter teatar na Vest Endu. Ova „napeta, zabavna moderna tragikomedija“ (Daily Telegraph) pomno posmatra zakon, dok savremene odnose stavlja na optuženičku klupu.

17. Međunarodni pozorišni festival Joakimfest
Harmonija različitosti
7–12. oktobar 2022.

GLAVNI PROGRAM

7. oktobar / 20.00 časova

ŽIVI PESAK

Po motivima stvaralaštva Otoa Tolnaija i Pala Petrika
Režija: Kinga Mezei
Novem pozorišna organizacija, Narodno pozorište
Subotica i Regionalni kreativni atelje iz Kanjiže / Srbija

8. oktobar / 20.00 časova

SKUPŠTINA

Po motivima drame *Porodična skupština*
Kristine Klemente, adaptacija:
Ivana Stjepanović
Režija: Ivan Plazibat
Gradsko pozorište Jazavac, Banja Luka /
Republika Srpska – Bosna i Hercegovina

9. oktobar / 20.00 časova

JUGOSLAVIJA, MOJA OTADŽBINA

Po romanu Gorana Vojnovića *Jugoslavija, moja dežela*, dramatizacija: Ivan Velislavljević i Aleksandar Novaković
Režija: Marko Misirača
Pozorište Prijedor, Gledališće Koper (Teatro Capodistria), i Fondacija „Fridrik Ebert Stiftung“ / Republika Srpska – Bosna i Hercegovina / Slovenija

10. oktobar / 20.00 časova

PRISTANAK

Tekst: Nina Rejn
Režija: Nebojša Bradić
Atelje 212, Beograd / Srbija

11. oktobar / 20.00 časova

MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI

Autorska adaptacija: Branislava Ilić
Režija: Branislav Mićunović
Dramski teatar Skoplje / Severna Makedonija

PREDSTAVA U ČAST NAGRAĐENIH

12. oktobar / 20.00 časova

BOING-BOING

Tekst: Mark Kamoleti
Režija: Rastislav Ćopić
Nikšićko pozorište / Crna Gora

PRATEĆI PROGRAM

Promocija izdanja Sterijinog pozorja

Tribina „Međunarodni i regionalni pozorišni festivali u Srbiji – tradicija, izazovi, perspektiva“

Javno čitanje drame *Tri slike starosti* Željka Jovanovića

TIM 17. JOAKIMFESTA

Direktor 17. Joakimfesta i Knjaževsko-srpskog teatra:
Mladen Knežević

Selektor 17. Joakimfesta:
Miroslav Miki Radonjić

Izvršni producent:
Vojo Lučić

Tehnička koordinatorka:
Ana Kolbjanova

Odnosi sa javnošću i marketing:
Jovana Perić

Organizator:
Bojan Ilić

Vizuelni identitet:
Milena Vučković

Katalog i bilten festivala:
Urednica: Damjana Jovanović
Novinarka: Milica Mutavdžić
Dizajn i prelom: Milena Vučković
Prevod: Boris Tiosavljević (eng/sr)

Web administrator:
Damjana Jovanović

Foto:
Nenad Borisavljević

Tehnička podrška:
Nenad Miloradović

Ekipa tehničke:
Vladan Brkić, Zoran Stevanović, Strahinja Đorđević,
Marija Vujičić, Saša Đorđević, Nikola Manić,
Saša Radivojević, Ivan Filipović, Dobrica Andrić,
Zoran Jokanović

Administrativno-pravni poslovi :
Svetlana Borković, Nadica Ognjanović
Računovodstveni poslovi:
Danijela Milenković, Snežana Nedeljković,
Danijela Stević, Snežana Ristić

Domaćini trupa:
Saša Pilipović, Aleksandar Miloradović,
Čedomir Štajn, Milica Đorđević, Bojan Ilić,
Aleksandar Milojević

Biletarnica:
Milica Đorđević

Razvodnice:
Marija Peković, Milica Savić, Bojana Krstović

Volonteri/ke:
Kancelarija za mlade Kragujevac – Emilija Savić,
Stefan Šikanja, Nikola Šarkočević, Danijela Pantović,
Katarina Marković, Lazar Stanojlović, Teodora Jeftić;
Studenti FILUM-a

